

сдържа много части съединени чрезъ единъ отъ съюзы-тъ: **et, ni, ou**; тия части трѣба да се изразени чрезъ слова сѣщаго вида; сирѣчь: че тогава съюзы-тъ **et, ni, ou**, трѣба да съединява-тъ само *сжщественно* съ *сжщественно*, глаголь съ глаголь, предлогъ съ предлогъ и проч: Това е нужно за правый смисль и за ясность-тъ на израженіе-то: Тѣй, не трѣба да се каже: *J'aime le jeu et à étudier*; *ils se plaisent au spectacle, ou à se promener*; но трѣба да се каже: *J'aime le jeu et l'étude*; *ils se plaisent au spectacle, ou à se promener*.

Прав: 8) Страдателни-тъ глаголи изискватъ за допълненіе предлозы **de** и **par** а именно:

а) Предлогъ **de** се, употребява кога-то страдател: глаголи изражаватъ едно чувство, еднажъ страсть, съ едно слово: едно движеніе на душѣ-та; Примѣръ: *C'est un vieillard estimé de tous ses concitoyens*.

б) Предлогъ **par** се употребява кога-то страдател: глаголи изражаватъ едно дѣйствиe, на кое-то само тѣло-то или умъ-тъ приѣмва участіе; Примѣри: *Ce livre est écrit par Pierre*; *Carthage fut détruite par les Romains*; *la révision des lois est faite par une commission*.

Забѣлка) Нѣкога впрочемъ за да се отбѣгне повтарянье-то на **de**; обичай позволява да се употреби вмѣсто предлогъ **de**, предлогъ **par**; както: *Votre conduite a été approuvée d'une commune voix par* (вмѣсто **de**) *toutes les personnes sages et éclairées*.

IV Употребленіе на вспомогателны-тъ глаголи.

Парв: 1) Глаголь **avoir** означява едно дѣйствиe; както: *J'ai aimé, il a aimé*; глаголь **être** означява едно состояніе: *Je suis malade*, отъ това свойство на вспомогат: глаголи слѣдова че:

По много-то средни глаголи изражающи едно дѣйствиe спрягътъ се съ вспомогателный глаголь **avoir**: *J'ai régné, il a succédé, nous avons marché* и проч:

Исключаватъ се отъ това обще правило глаголи: — *arriver, aller, choir, déceder, mourir, naître, tomber, venir*, и сложни-тъ *devenir, parvenir, revenir*, кои-то мѣкаръ спорядъ дѣйствиe-то, кое-то они изражаватъ изискватъ вспомога-